

ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ನಂಬಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅವೇ ಅಲ್ಲ, ಇವಳೇನೋ ಅವನನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಎಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಇವರು ಎರಡೆರಡು ಗಾಯಗಳನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ವೃಥಾಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕು?

ಅ ತ್ಯಾಚಾರ ಮಾ ಡು ವ ವ ರು ಪರಿಚಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಮಾತಾಡಿ.

ಅವರಿಂದ ನಿಮಗಾಗುವ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ, ನೀನು ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿ. ಕಾನೂನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ. ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಹಿಂತೆಗೆಯಬೇಡಿ.

ಅಪರಿಚಿತ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳನ್ನು, ಅದರಲ್ಲೂ ಅಪರಿಚಿತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟಕರ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕಬುದ್ಧಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಇತರರ ಭರವಸೆಯನ್ನಾಗಲೀ ನಂಬಬೇಡಿ. ಬದಲಾಗಿ ಆರನೆಯ ಇಂದ್ರಿಯವಾದ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ 'ಅನಿಸಿಕೆ'ಯನ್ನು (gut feeling) ನಂಬಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಎದೆಬಡಿತ, ಏರುಸಿರು, ಗಾಬರಿ, ಕೈಕಾಲು ಮರಗಟ್ಟುವುದು, ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುವುದು,

ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದಮ್ಯ ಆಸೆ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಹಾನುಭವ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅನಿಷ್ಟದ ಬಗೆಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆಗ ತಕ್ಕಣವೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗದಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಕಿರುಚಿಕೊಳ್ಳಿ. ಗಂಡು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತಿವಿಯಿರಿ. ಮೊಳಕಾಲಿನಿಂದ ವೃಷಣ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ಒದೆಯಿರಿ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದು ಆರ್ಭಟ ನಡೆಸಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ.

ಬಲಿಯಾದವರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ

ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಬಲುಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕುಸಿಯುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವೇ ಆಗದಂಥ ಮಂಜುಮಸುಕು ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದದ್ದನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತದೆ - ಇದೇ ಮೂರ್ಛೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಭಯ, ಕೈಮೀರಿದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಲಾದ ಅನುಭವ, ಬಲಿಗ್ರಸ್ತ ಭಾವ, ಅತಿವ ಅಸಹಾಯಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಬೇಡವೆಂದರೂ ಘಟನೆಯ ಮರುಕಳಿಕೆ, ದುಃಖವುಗಳು, ಹಳವಂಡ ಕಿತ್ತುತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕಾಗಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಭಾವ, ಆ ಜಾಗ ಹಾಗೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ - ಅಥವಾ ಅವರಂತೆ ಕಾಣುವಂಥವರಿಂದ - ಭಯಪಟ್ಟು ದೂರವಿರುವುದು, ಖಿನ್ನತೆ, ಆತಂಕ, ಭಯ ವಿನಾಕಾರಣ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು, ಚಿಕ್ಕ ಸಂವೇದನೆಗೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಕೆರಳಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅತೀರೇಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ

ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಬಲಿಯಾಗಿ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತವೆ.

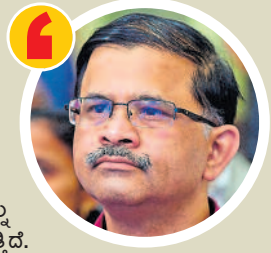
ಬದುಕಿ ಬಂದವರ ಭಾವ-ಭವಿಷ್ಯ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಬಂದವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯ. ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ, ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲಾಗದ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಆಗಬಾರದ್ದು ಆದಂಥ ಸಂಕಟ, ಶರೀರದ ಒಂದು ಅಂಗ ಊನವಾದ ಅನಿಸಿಕೆ, ತೊಳಲಾಟ, ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆತ್ಮಹೀನತೆ ಮುಂತಾದ ಅಂತರಾಳದ ಅನುಭವದ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಗಿನವರ ಹುಬ್ಬೇರಿದ ಮುಖಗಳು, ಚುಚ್ಚುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಕುತ್ತಿತ ನಗು ಇವುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವೇನೂ ಕಾದಿಲ್ಲ. ('ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು ಬದುಕಲೆಂದು ಆಶಿಸಿ ಮೇಣಬುತ್ತಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ಬದುಕಿದರೆ ಬದುಕಿಡೀ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯುತ್ತದೆ.' ಎಂದು ಹಿಂದೀ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.) ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ಮೀಟೂ' ಚಳವಳಿ ಶುರುವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು, ಮಕ್ಕಳ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರು ಹೇಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾರೆ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬಳು ಹುಡುಗಿ ಆಟವಾಡಲು ನೆರೆಮನೆಯ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆಗ ಗೆಳತಿಯ ಅಪ್ಪ ಆಕೆಯ ಜನನಾಂಗದೊಳಗೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು. ಈಕೆ ಅಳುತ್ತ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾಗಿ, ಗೆಳತಿ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಏಟು ತಿಂದಳು! ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನಿಂದ ಪೋತ್ಯಾಹಿತನಾದ ಭಾವ ಈ ಹದಿವಯಸ್ಸುಳ ಬದಿಗೆ ಮಲಗಿ ಏನನ್ನೋ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಈಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದಳು. ನಂತರ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, 'ನನ್ನಳಿಯ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನು, ನೀನೇ

ಪ್ರಚಾರ ಸಿಕ್ಕರಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತೇವೆ

ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬುದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಘಾತವೇ. ಆದರೆ, ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಚಾರ ಸಿಗದ ಪ್ರಕರಣಗಳತ್ತ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಪಾತಿ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ಸ್ತರದವರ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹುಬೇಗ ಪ್ರಚಾರ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ದಲಿತರು, ಬಡವರು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜ ಇರಲಿ; ನಮ್ಮಂಥ ಎನ್‌ಜಿಒಗಳೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಪರಾಧವೆಂದರೆ ಕೊಲೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದು, ದರೋಡೆ ಅಂತಷ್ಟೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗುವುದು ಮಹಾಪರಾಧ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಿದೆ. ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯೇ ಇರಲಿ, ಶಾಲೆಯೇ ಇರಲಿ; ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟು ವಿಶಾಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬಾಲ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಅಕ್ಕರೆ, ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಅನುಭವಿಸದೆ ಬೆಳೆದ ಸಾವಿರಾರು ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸದಾ ಬೈಸಿಕೊಂಡು, ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡು, ತಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡು, ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸಮಾಜ ಏನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು? ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಕೊಲೆ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಬಹುಪಾಲು ಮಕ್ಕಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸಿನಿಮಾ ಮಾಧ್ಯಮ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕ್ರೌರ್ಯದ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡಿದವರು ನಾಯಕನಟ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೊಂದು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಡರಲಿ, ನೃತ್ಯವಿಲಿಲಿ, ಹೊಡೆದಾಟದ ದೃಶ್ಯಗಳೇ ಇರಲಿ; ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವಂಥ ವಿಷಯಗಳೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಣವದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯ. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಶಾಲೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವೃತ್ತಿಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಬೇಕಿದೆ.

-ವಾಸುದೇವ ಶರ್ಮ,
ನಿರ್ದೇಶಕ, ಬೈಲ್ಡ್ ರೈಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್